

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἐσωτερικὸν		Ἐξωτερικὸν	
ἔτησις	δρ. 10.—	ἔτησις	φρ. 20. 12.50
ἔξωθεν	8.50	ἔξωθεν	6.50
Τριμήνιος	3.—	Τριμήνιος	3.50

Αἱ συνδρομαὶ ἔχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΛΙΠΥΝΗΣ — ΚΕΛΣΙΩΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΤΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 1 Σεπτεμβρίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. Ἰανν. 20. Ἐξωτερικ. Ἰανν. 25
Φύλλα προσηγορευμένων ἔτων. Ἰαννῆ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐφραίμων δρ. 28, κατὰ τὸ Βασιλικόν

Ἔτος 40ον. — Ἀριθ. 40

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἡ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυστιοτόρημα ὑπὸ ἸΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝΙ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Κι' ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ τὸν μεταφέρουν τότε, ἀνῆ συγκοινωνία καὶ ἀπὸ τὰ δάση τῆς Ἀγαλλίδας, ἦταν δυσκολοτάτη. Εἰδήσεις ἄπὸ τὸν Νάβ' δὲν ἔλαβαν, δὲν ἀνησυχούσαν ὅμως τόσο γι' αὐτὸν. Ὁ γενναῖος μαθρὸς, ἀκρωμένον σὲν Γρανίτινο Παλάτι, δὲν ἔτρεχε κανένα κίνδυνον. Γιὰ τοῦτο καὶ δὲν τοῦ ξαναστάσαν τὸν Τόπ. Ἦταν περὶ τὸ νὰ ἐκτεθῆ ὁ πιστὸς σκόλος σὲ καμμία τουφεκία, ποῦ θὰ στερούσε τοὺς ἀποίκους τὸν πολυτιμώτερόν τους βοηθόν.

Ἐπερίμεναν λοιπόν, ἀλλὰ δὲν ἔβλεπαν τὴν ὥρα ποτε νὰ συμμαζευθοῦν πάλι στὸ Γρανίτινο Παλάτι. Τοῦ ἐπιτοίχισεν ὁ Κύρος Σμιθ' νὰ βλεπῆ τῆς δυνάμεις τους χωρισμένους, γιὰτι αὐτὸ ἦταν πρὸς ὄφελον τὸν κεραιτῶν. Μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Ἀύθων, δὲν ἦταν παρὰ τέσσαρες ἐναντίον πάντων, γιὰτι ὁ Χάρμπερτ δὲν λογαριάζονταν ἀκόμη. Κι' ἦταν τόσο στεναχωρημένο γι' αὐτὸ τὸ καλὸ παιδί, ποῦ συναισθάνονταν πόση στενοχώρια προσένοσεν τὴν ἑαυτοῦ συντροφίαν.

Μὰ μέρα, ἐπὶ 29 Νοεμβρίου, σὲ ὥρα ποῦ ὁ Χάρμπερτ, νομιμαζόμενος, δὲν μπορούσε νὰ τοὺς ἀκούσῃ, ὁ Κύρος Σμιθ', ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ κι' ὁ Πέγκροφ συνήθησαν νὰ ἔπραξεν νὰ κἀμουν τὴν ἐναντίον τῶν κἀτάδικων.

Φίλοι μου, εἰς τὸ Σπίλεττ, νομίζω κι' ἐγὼ ὅτι θάταν ἐπιμύθονο νὰ κἀμουν τὸ δρόμον τῆς στάνης. Θὰ δεχόμεστε καμμία τουφεκία, χωρὶς νὰ εἰμαστε σὲ θέσι νὰ τὴν ἀποδοσομε, ἐν γούμψετε ὅμως, ὅτι τὸ μόνον καὶ τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχομε τώρα νὰ κἀμουμε, εἰς νὰ βλοῦμε φανερά στὸ κωνίγι αὐτοὺς τοὺς κἀκοῦτους;

— Αὐτὸ θάλεγα κι' ἐγὼ, ἀποκρίθηεν ὁ Πέγκροφ. Δὲν εἰμαστε ἀνδραποῖ, ὑποθέτω, νὰ φοβηθοῦμε μιά σφαῖρα καὶ, ὅσο γιὰ μένα, ἀν' ὁ κ. Σμιθ' δὲν ἐγκρίνη, εἰμαι ἔτοιμος νὰ οὐχθῶ στὸ δάσος. Τὶ διάβολο! ἔνας ἀνδραποῖς κάνει γιὰ ἕνα ἄλλο!

— Κάνει ὅμως καὶ γιὰ πάντα, εἰς τὸ μηχανικός.

— Πηγαῖνον κι' ἐγὼ μὲ τὸν Πέγκροφ, ἀποκρίθηεν ὁ ρεπόδοντ' κι' οἱ δύο μαζί, καλὰ ἀλλοίμενοι, καὶ μὲ τὸν Τόπ...

— Ἀγαπήτ' μου Σπίλεττ, τὸν ἔκοψε ὁ Κύρος Σμιθ' καὶ σὺ, Πέγκροφ ὡς σκεφθῶμεν μνηρότερα. Ἄν οἱ κἀταδικαὶ ἦσαν ἀκρωμένον σὲ κἀπονον μέρος τὸν ἦσιον κι' ἐγκαθίστανε τὸ μέρος αὐτό, γιὰ νὰ κἀμε κατ' εὐθείαν νὰ τοὺς κἀπῶμε καὶ νὰ τοὺς βγάλομε, μάλιστα, θὰ τὸ

ἐγνωσοῦσα. Τώρα ὅμως δὲν ἔπαρχει φόβος νὰ μᾶς κἀπῶσιν πρώτοι αὐτοὶ;

— Μιά σφαῖρα, κύριε Σμιθ', δὲν περναίγει πάντα τὸ σκοπὸν τῆς! ἐφρόναξεν ὁ Πέγκροφ.

— Αὐτὴ ὅμως ποῦ πῆλῃκασεν τὸν Χάρμπερτ, τὴν πέταξε, ἀποκρίθηεν ὁ μηχανικός. Ἐπειτα, συλλογισθῆτε, ἀν φοβῆτε κι' οἱ δύο ἀπὸ τὴ στάνη, θὰ ἔμενα ἐγὼ μόνος, γιὰ νὰ τὴν ἰσπερασιάζω. Ἐγγυᾶσθε ὅτι οἱ κἀκοῦτοι δὲν θὰ σᾶς ἔβλεπαν νὰ φεγῆτε. δὲν θὰ σᾶς ὀφείων νὰ πορκαίνωθτε στὸ δάσος καὶ δὲν θὰ οὐκονονταν ἐπὶ στάνη, κατὰ τὴν ἀπουσία σας, ἀπὸ θάλαραν ὅτι δὲν θάταν πῶς ἔδω κατὰ ἐπὶ πῆλῃκασεν παιδί κι' ἕνας ἄνδρας;

— Ἐχετε δίκην, κ. Σμιθ', εἰς τὸ Πέγκροφ ἀναστεινάσων, ἔχετε δίκην. Θὰ κἀμουν ὁ, τι μπορούν γιὰ νὰ ξανακἀρουν τὴ στάνη, ποῦ ἔχει ἄπ' ὅλα. Καὶ μόνον σας, δὲν θὰ μπορούσατε νὰ τὰ βᾶλετε μὲ τῶσους.

— Ἄχ, νὰ μὴν ἦραστε στὸ Γρανίτινο Παλάτι!

— Ὁ, ἀν ἡμᾶστε στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ἀποκρίθηεν ὁ μηχανικός, ἡ θεσι μᾶς θάταν πολὺ διαφορετικὴ. Ἐκεὶ δὲν θὰ φοβηθῶμεν γὰρῖσον τὸν Χάρμπερτ μ' ἕνα ἀπὸ μᾶς, κι' οἱ ἄλλοι τρεῖς θὰ πηγαῖνον νὰ βᾶζον στὰ δάση. Ἀλλὰ ἡμᾶστε στὴ στάνη καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀφῶσομε, παρὰ ὅταν θὰ μπορούσομε νὰ φέγομε κι' οἱ τρεῖς.

Δὲν χωροῦσε ἀντιλογία ἔς αὐτὰ ποῦ ἔλεγε ὁ Κύρος Σμιθ'. Κι' οἱ συντρόφοί του τὸ παραδέχθησαν,

— Νάκαμε μαζί μᾶς καὶ τὸν Ἀύθων!

— Ἐπερὶ τὸν Σπίλεττ μὲ τὴν κεραιτῶν, σὲν χερσίν... (Σελ. 237, στ. α').

— Τὸν ὁσπερῆσμενον! Ἡ ἐπιτροπὴ τὸν ἐστὴν κοινωτικὴν ἑσθ' γιὰ πολὺ ἄλογο ἦταν!

— Κι' ἂν πᾶσαν; .. ρώτησεν μὲ κἀρᾶ ἕνος ἕκρος ὁ Πέγκροφ.

— Μὰ τί, ἔκαμε ὁ Σπίλεττ ἀπέλῃεις ἀκόμη, Πέγκροφ, πῶς τὴν λυτήθησαν οἱ κἀκοῦτοι ἐκεῖνοι;

— Ναι... ἂν εἶχαν συμῆρο...

— Τὶ συμῆρο; ὑποθέτεις ὅτι ὁ Ἀύθων

των, μόνος ξαναβῆκε τοὺς κἀλοῦς του συντρόφους, ἀληθινῶς τι ὀφείλει σὲ μᾶς καί...

— Ποῖος ἔσοι! ἀποκρίθηεν ὁ ναῦτης, ποῦ μὲ πολὺ δυσταγμὸν βέβαια ἔκατε τέτοια ὑπόθεσι.

— Πέγκροφ, εἰς τὸ Κύρος Σμιθ', πῶνον τὸ ναῦτη ἀπὸ τὸ μῆροστο' κἀνεὶς μιά κακὴ σκέψη καὶ θὰ μὸς κἀκορῶνονονταν πολὺ ἂν ἐξακολουθῶσεν νὰ μῆλῃς ἔσαι. Ἐγγυᾶμαι γιὰ τὴν πίστιν τοῦ Ἀύθων!

— Κι' ἐγὼ! ἐπερὶ τῆς ζωῆς ὁ δημοσιογράφος.

— Ναι, ναι, ἔκαμε ὁ ναῦτης. ἔχετε δίκην, κύριε Σμιθ', μὸς πέρασε—μιά κακὴ ἰδέα, ποῦ δὲν μπορῶ νὰ τὴν δικαιολογήσω, γιὰτι δὲν στερῆται σὲ τίποτα. Μὰ δὲ φταῖω κι' ἐγὼ... Αὐτὴ ἡ φυλάκισιν ἐπὶ στάνη κωντεῖται γιὰ μὲ κἀνῆ νὰ χάσω τὸ νοῦ μου... Μὲ νουριάσει τόσο πολὺ!

— Ὑποκρινῆ, Πέγκροφ! ἀποκρίθηεν ὁ μηχανικός. Σὲ πόσον κἀρο νομίζεις, ἀγαπήτ' μου Σπίλεττ, ὅτι θὰ μπορούσῃ ὁ Χάρμπερτ νὰ μεταφῆσθῃ στὸ Γρανίτινο Παλάτι;

— Δυσκόλον νὰ προαδιορίσω! ἀποκρίθηεν ὁ ρεπόδοντ'. Μια ἄνονησι μπορούσε νὰ εἶη δέλεθριος συνέπειαι. Ὅσοις ἦσαν τῆς ἰσπερασιάζουσι, ἡ ἀνάγκησι προχωρεῖ κἀνονικᾶ καὶ σὲ ὀκτῶ μῆρας ἐπέλῃω νὰ εἶνε ἀρετὰ δυναμωμένους... Νὰ ἰδοῦμε!

Ὀκτῶ μῆρας; Ὅσοις δὲν θὰ περιμέναν πολὺ...

Ὁ Δεκεμβριος ἀπέλῃεις, ἡ ἀνοικῆς ἦταν ἔς ὀκτῆς τῆς ἰσπερασιάζουσι. Ἡ ἑσπερὴ μάλιστα ἀρχισεν νὰ γίνεται ἀισθητῆ, πῶσος ἐργασίαις τοὺς περιμέναν σι' ὄροσπεδιο Τεργηθῆας, ὅπου ἦταν τὰ χωρῆσι τῆς ἀποικίας! Τὰ σπαστὰ εἶχαν ὀφθαλμῶν, ἐπὶ ἰσπερασιάζουσι ὁ κἀροῦς τοῦ θερισμοῦ. Καὶ δὲν θάφριναν αὐτῶς τῆς ἐργασίαις, παρὰ μόνον γιὰ τὴ μεγάλη ἐκδρομὴν ποῦ ἐσχεδιαζῶταν. Ἐγνωσῆτε πόσο ἔβλαπτε τὰ συμῆροντα τὸν ἀποικίον ὁ ἀποκλεισμός τους στὴ στάνη.

(Ἐστειναι συνέλῃεις) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ μὲ τὴν κεραιτῶν, σὲν χερσίν... (Σελ. 237, στ. α').

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΗΣΚΙΟΣ ΚΑΙ ΠΕΤΑΛΟΥΔΙ

Ησκιός λέει ο πεταλούδι:
Πού τραβά, χοροπητής;
— Όπου φως, όπου λουλούδι...
Σύ, έτσι χάρου, τι ληϊός;

Είμαι γίνγημα ενός Πλιου,
Τού Φωτός μια λογαριά,
Και τού δέντρου Βασιλείου
Καθνεφθία την όμορφή.

Κρίμα οι χάρου σου! ε τι κρίμα,
Νά μην έρχε δυό φτερά,
Νά περξές ταντοφ άπ' το κήμα
Και δε σής λίμνης τα νερά!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Παροράματα: Είς τον μύθον «Γαλιαν-
τωά και Βουκράβα, που δημοσιεύθη εις
το 37ον φύλλον, μερικαί στίχοι ετυπώθη-
σαν λανθασμένοι. Διορθώστε τους:

Στίχ. 3 και 6:

Συ μέν' από τα κροβαθά
Αν έρχομαι της Γης;

Στίχ. 11 και 12:

Τού Σβινγερού ή μοναχικήν
Μανούια μου ή Βουκή.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΤΣΑΡΛΑΤΑΝΟΙ

Αγαπητά μου,
Όταν ήμουν παιδί, στη Ζακύνθο, οι
τσαρλατάνοι, θυλούμαι, έδιναν κι'
επιστολάς. Και έστρεψέ ποιους λέμε
τσαρλατάνους: τους εμπειρικούς γυ-
ατρούς, τους πρακτικούς, Έβαν Λογής Λογής,
και χειροδοχοί και... πεταλούδι. Ο ένας
γιάτρου, της πλιγγές, ο άλλος τη βοτάνογνα
(φακίτσα). Ο τρίτος της βραβόμασας, ο
τέταρτος ή χουαή (νικτερό) και καδξής.
«Πάσα νόσος και πάσα μελαγχολία είχε τον
επίδωο της τσαρλατάνου. Και έζησε, από
τούς ψευτογιάτρούς αυτου, διάχρησαν και
γιάτρισες κοντά δε της γιάτρισες,
γιναι τα όρια της Έπιστολικής και της
Μαγικής δεν ήταν ξεχωριστά καλά,
έπιηχαν και μάγισσες που γιάτρουσαν* το
κάθε τι με μαγικά, με έσοκμα, με έσοκ-
μακίαματα, με δλοκάτηδες, με σπινίκες, με σοκ-
λοτίες. Με τη διαφορά, ότι το έσοκ και
αυτο δεν ήταν πάντα ο Θεός και οι Άγιοι,
κάποτε ήταν το Φεγγάρι, άλλοτε κ' Άστροι,
κι' άλλοτε το Ξακίνο ή Ναρσίδα, το Κα-
κο Πνεύμα, ο Τρισοκαρπίου. Μεσση-
νικά πράγματα τσελασάντου, που τα
μάμαί ποτε με γέλια και ποτε με φοβή.
Κι' ενφ' τον καιρό άκμας εκείνο, στην πο-
λιτισμένη Ζακύνθο, ήσαν ένα πλήθος για-
τροί, έπιστολικοί, σπουδασμένοι στις
Πάδορες και στις Πίλεις, πολλοί άνθρω-
ποι, — κι' όχι μόνο άγνωστοί του λαού, —
έπρεχαν για να θεραπευθούν στους εμπει-
ρικούς, της γιάτρισες και της μάγισσας!
Άκόμα και στο πατρίκο μου σπίτι, άκ
κι' έχει για νοικοκυρά την πιο μορφωμέ-
νη ίωση γυναίκα που τόποιο, παρουσιάσθη-
καν περιτάσεις, που μπήκαν, μαζί με
τούς γιατρούς, κι' από τα ποροκόμια όντα.
Θυμώμαι άξαφνα — μέσα στο σπίτι μας! —
περιεργόγαια έσοκμα για εφιάσκιμα ή
για σφιδούμαζελή (μυαυοκλήτη, σφιδούμαζελή)
Θυμώμαι αλοικώς και σκονές, δοσμένες
από γυναίκες. Θυμώμαι πηγάμια με νερό
και ποτήρια με σκουπί αναμμένο για τα
μαγικά. Θυμώμαι άκόμα κι' τρεξέ μαδρες
πέτρες, που μές της, έδωσε ή μάγισσα,

για να της πετάξουμε το βράδυ, μπροστά
στο Φεγγάρι, μέσα στη θάλασσα, και να
φύγη το κακό...
Ναι, με είνε παραμύθι από τότε και
σαράντα χρόνια. Μισός αιώνας σκεδόν.
Και ζώντας έδω στην Άθήνα, στην εκρω-
τεύουσα των Φώτων, είχα την ιδέα ότι
ή βασιλεία των εμπειρικών, των τσαρλα-
τάνων, των γιατρούων, των μαγισσών,
έκτεροσε πιά, πάλι. Είχα την ιδέα, ότι και
στης Έπαρχίας, και στα χωριά τους άκόμα,
τα φώτα της Έπιστολής, ήταν άρκετά δια-
δομένα, ώστε να μην έχη πιά κέρασι ούτε
ο Έλευσοσχητής, που χαλόνσε έλλη φροά
κόμοο στην Άνδραβιά, ούτε ο κροίφημος
Ξυγκογιατρός, που είχε την έδρα του σε
κάποιο κρησι. Φαντασθήτε λοιπόν την έκ-
πληξι μου, όταν έπεσε στα χέρια μου το
γράμμα, που δε διαβάσετε παρακάτω.
Ένα γράμμα χρονολογημένο από μια με-
γάλη πόλι της Θεσσαλίας, — όχι καν από
χωνό, — και υπογραμμένο, όχι από κανένα
φτωχό, άγραμμοτο γωαργό ή έργάτη, που
μόλις δε μπορούσε να χαράξη τόνομά του,
αλλ' από ένα νέο έμπορο, γραμματισμένο,
τελειόφορο νομίζω του Γημισίου, συν-
δρομητή της Διτλάσσεως και... συνεργάτη
στη Ξελάδα. Τώρα διαβάστε:
«Πριν του Έθαγγελισμού, έπεσα από
ένα μονάρι κι' έβγαλα το άριστερό μου
χέρι στον άγκωνα. Έπιηγα σε πρακτικούς
γιάτρούς άλλα δυστυχώς, άν και τσεσάρες,
όλους μήνες γυρίσα όπου μ' έλεγαν, ε
όλες της πόλης και τα χωριά της Θεσα-
λίας, δεν κατάρθωσε κανείς να μου το
διορθώση. Τελουταία, κάποιος κληροφο-
ρικός μ' έκαμαν κ' έπέχειρήσαμακονό, κο-
πισατικό και διαπανηρό ταξίδιο. Έπιηγα
στην Κόμη, σε κάποιον εμπειρο πρακτικό.
Αλλά και κείνος, δεν μπορούσε να με γει-
νή και με παρέπεμψε στην Έπιστολή.
«Ήλθα τότε στας Άθήνας κ' έθεσάσθηκα
από τον κατηχητή κ. Γερολίανο, που
διέγινωσε όλοκλητή εξάδωσι των όστέων
και συνετάς άνάγκη έγγυσησας. Οά έα-
νάκλω λοιπόν τον Οκτώβριο, να την κάμω.
Προς το παρόν είμαι μονόχρησι...
«Όριστι Έβεινο δηλαδή που έστρεψέ
το πατρίο να κλήη πρώτο, να προστάξη
στην Έπιστολή, — το κάνει τελευταίο. Και
πότε αυτό άπόβ γυρίσε όλες της πόλης και
τα χωριά της Θεσσαλίας, συμβουλεύομενος
ταρλατάνους, άφοδούθησε κι' ως την Κόμη,
όπου ο φημισμένος της διπρετικός, εζέη
τη μαγασηνχία να τον παρακλήμη, ε ένα
γιατρού... Κι' τότε τέλεσσα: Ο καλος μας
φίλος, είνε άκόμα «μονόχρησι», έγω θά
μπορούσε ναχί και τα δυο του χερσικια
πρά καίσο. Και γιατί όλο αυτό το κακό,
τα έσοδα, τα βάρανα, τα ταξείδια, ή
Όδυσοείες; Για να μην πάη άμέσως, ε
έν' από τού, δεκα τουλάχιστο γιατρούς,
έπιστημονας που θάχη ή πόλις του, άλλα,
άδιημητες βέβαια από μεγαλύτερους
συγγενείς ή φίλους, να προτιμηση τον
πρώτο τυχερά τσαρλατάνο, που αντί να
το βάλη το χέρι του θά του το έβγαλε
χειροτέρο!
Μά είνε φοβερά άπελπιστικό να συλλο-
γίζεσαι κανείς ότι στην Ελλάδα, ύστερ'
από ένα αιώνα πολιτισμένης ζωής, με Πα-
νεπιστήμια, με Γατροσυνέδρια, με όλων
των ειδών τα Σχολεία, με σεμινάρια, με
περιόδικα, με σινδροδραμους, με... με...
μή... — ή βασιλεία αυτών των τεράτων δεν
έτελεσσε άκόμα και ότι μπορεί να λα-
βαρή κανείς τέτοια γράμματα από έλλη-
νική πόλι και από παιδι του Γημισίου,
το σωτήριο έτος 1918!

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ

Ήταν μια φορά στο δάσος ένα μικρό
δεντράκι, σκεπασμένο με φύλλα σαν βε-
λόνες.
— Άχ! Έλεγε ανά μέρα, τι εύτυχισμένο
που είνε οι γειτόνοι μου. Έχουν φύλλα
που χαίρεσαι να τα βλέπεις. Όχι σαν τα
δικά μου που μοιάζουν με βελόνες και
άγκάθια και καγεις δεν κοιμ' να με σπιν-
ση! Άχ! ήθελα, πόσο ήθελα γάμμου
πιο εύτυχισμένο από τους γειτόνους μου!
Νόχτωσε. Το μικρό δεντράκι άποκαρ-
θήκε σε γλυκό ύπνο και το πρωί βρέθηκε
μεταμορφωμένο.
— Τι εύτυχία μου, ήταν ή πρώτη φωνή
του, να με γυμνάζω στο χαρμάφι. Δε βρισκα-
ται στο λόγγο άλλο δέντρο όμοια γυμνός!
Μά, το βράδυ βράδυ, στο σούσταμια,
κάποιος άνθρωπος έζωγχεσε με χέρια μα-
κροά ξερακιανά, μακροά γένεια και ένα
μεγάλο σακκι. Έρριξε γύρω του μια γο-
γή άνήσυχη μαζιά και σαν είδε πως κινείσε
δεν κοιτάζει, άρχισε γρήγορα γρήγορα να
κόβη, να κόβη τα χουσα τα φύλλα και να
τά ριχνή στο σακκι του. Έπρωγε τρέχον-
τας καπότε.
— Άχ! είνε το μικρό δεντράκι, λι-
ποθύμα το όμορφο μου τα φύλλα που
λαμποκοπούσαν στον ήλιο. Μά μου φαί-
νεται πως και τα γυαλένια φύλλα θά είνε
την ήδια λαμπερά... Πόσο θάδδαλα
νάχα φύλλα από γυαλί!...
Το βράδυ αποκοιμήθηκε πάλι και έπι-
πηρες μεταμορφωμένο. Σ' όλα τα κλαδιά
και τα κλωνάρια του κρεμόντοσαν φύλλα
κρυσταλένια.
— Νά όμορφο στολίδι! είνε μέσα του
Ποιός γειτόνός μου έχει το καίρι του;
Μά σε λίγο μαύρα σύγγερα μαζήχτηκαν
στον ορόνο, πήρε άγέρια να φως, έβραλε
τρικυκλία κ' όλα τα γυαλένια φύλλα γίνη-
καν θρημάτα.
— Άλλοίπονο! μαρμαρίζω με στε-
ναγμό το ματαιόδοχο μικρό δεντράκι. Ή-
ταν πολε κομψό το φέρμα που λαχτα-
ρούσα, μά και τι εύκολόπατο! Καλήτερο
θάπαι ναχα ένα φόρεμα από όμορφα
πράσινα φύλλα μυρωδάτα!
Το βράδυ αποκοιμήθηκε πάλι το μικρό
δεντράκι, και το πρωί ξύπνησε γυμνός
όπως λαχταρούσε. Μά ή όραία μυρωδιά
των φύλων του προσκόλησε της καποί-
κας κι' αυτές, σπληνωμένες στα πιτηνά τους
πάδια, ροκανίζανε τα τρυφερά μυρωδάτα
φύλλα του ως την κορφή και τάφισανε
έτσι σε λίγο ολόγυμνο.
Τότε κατάλαβε ποσο τρελλά ήταν αυτά
όπου ζητούσε. Πειθήμισε το βράδυ που
κοιμάκανε τα όμορφα πρώτα φύλλα του
τα βελονάτα, και το πρωί έγινωσε μεγάλη
μέσα του, χαρά που τα είνε να ξαναφαί-
νονται πάνω στα κλωνάρια του.
Δε λαμπούσε σαν το γυαλί βέβαια, δεν
είνε διάφανα σαν το γυαλί, ούτε έχουν
την έικαστική μεριδιά που έχουν τα μυ-
ριαστικά φυτά, μά είνε γερα, καγεις δε
θάδθη να του τα κλέψη και θά τάχη σε
κάθε έποχή.
[X. Marmier] Σ. ΜΑΥΡΙΑΝΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

να διαβάσετε και τώρα περισσοτέρως
«Διάλυσιν»: Νήγοράζτε παλαιούς της
Τόμους. Είνε και το άρωματερόν έπι-
γυμνικόν διά το καλοκαίρι, ή τερανοτόν
κι' έπιπορλαστέρα διασκέδασις διά τας
δευκόνας.

177ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΥΣΕΩΝ

των Πνευματικών Άδωσεων της
Δ' Τριμητίας του 1918, ήτοι όσων
θα δημοσιευθούν εις τα φύλλα
δια Σεπτεμβρίου, Οκτω-
βρίου και Νοεμβρίου.
Έπικμα, ότι εις τα εζήσ θε γινώσκαι
έσοκμα: Διαγωνισμοί Άδωσεων και' έτος,
δηλαδή εζήσ: κείθε τριμήνιον. Έσοκμας
έσοκμας άρχίσει ο τέταρτος, ή: τριμητίας
Σεπτεμβρίου-Νοεμβρίου.
«Όσοι έπιθυμούν να διαγωνισθούν, δ-
σπύλου να προσηλυθούν πρώτα χέρτην
των Άδωσεων. Οά στείλουν 1 δραχμικήν και
4 λεβών 14 φύλλα τριόστου χόστου,
όσα άρκουσι διά μέλαν τριμήνιον.
Αυτά, λαμβάνουν μέσο όσοι έχουν
προσδωκεν έγκριτημον, διά το 1918.
Οί λοιποί συνδραμύται και τάδεκται των
ποησιών, να συνδραμύται κείθε φυλλάδιον
τας λύσει, με δεκάλεπτον γράμμα ή
γραμματόσημον, οι δε άγορασται με
έικοσάλεπτον.
«Αναγνωστάται τού: όρου: τού Διαγω-
νισμού: εζήσ Δ' Κεφάλαιον του Όδηγού.
Έραβτα έκπενημύθησε τα φημισμένα εζ'
έτους τού: Μεγάλο: Διαγωνισμού, δε
έκοκα βλέπει, έπίσης εις το 5' Κεφά-
λαιον του Όδηγού, ε ζ' κ' β' και γ'.
Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 170ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
Προσθέντες των 2 Δεκεμβρίου 1917 πρδς
έσοκμα των Άδωσεων τών εις τα φύ-
λλα της «Διαπλάσεως» Δεκεμβρίου
1917.— Φεβρουάριου 1918 δημο-
σιεύθησαν 134 Πνευματικών
Άδωσεις.
Οί άνομοδοκους έκαστον όνομα τρετι
επίδωοι σημαίνοντι: ο πρώτος τας ε-
πίδωσεις όδως Άδωσι, ο δεύτερος τας
επίδωσεις έσοκμα Άδωσι, ο τρίτος
εζ' έσοκμα Έπιπολής, συμψηφισ: τή
Όδηγού τού Σύνδρομητού, Κεφ. Δ'.
Οί Ισοτιμοί όλων των τάσεων έχουν
το δικαίωμα δι' μέν του Δ' Βραβείου
να δημοσιεύσουν την άλένα των επί
πληρωμή δρ. 10 δι' έσοκ του κτισσε
και να γράψουν (έντα, τριμήνιον τα πολυ
και σύμπερον, δεκτι καποίτην προαργάρε-
ται το δικαίωμα τούτο) αντί δρ. 7 με-
σον και τη προσθήκη των τετραρομικών
ελλών, ένα, σινδύσσητε έλλών, τώμοι
«Διαπλάσεως» προηγουμένων ενών
εζ' των τριμητίων δρ. 10. Οί τού Β'
Βραβείου να γράψουν όμοιον τίμον αντί
δρ. 8 και οι τού Γ' αντί δρ. 9.
ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ετών και άνω)
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: «Ελληνική Ση-
μαία, 127, 13, 7.— (Ισοτιμοί: Λο-
ποπόδια Δεμ. 125, 13, 7. Ηώς: Έ-
λπίκοι, 107, 11, 7. Τρελλή Ναιουα,
109, 11, 7. Έλλην. Ίδεόδες, 129, 13,
7. Έσοκμα Φίλων, 118, 12, 7.)
ΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δάφνη, 101, 11,
7. Μέλλων Νικητής, 100, 10, 7.
(Ισοτιμοί: Ι. Π. ές, 102, 11, 6.
Φαίδρος, 103, 11, 7. Χίονι, Μ. Πιζαν,
96, 10, 7.)
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κ. Δ. Έλεάθε-
σουδάκης, 87, 9, 7. Ρόδον ε Άγού-
έως, 84, 9, 6. Σουλιάμια, 84, 9,
6.— (Ισοτιμοί: Άντι, σποίς Σελήβ,
90, 9, 7. Τρελλή Κεράλλον, 80, 8, 6.
Ο Μαγικός, 87, 9, 6.)
ΕΒΔΟΜΟΝ: Άδως, 65, 7, 4. Διάβ-
Συδέας, 67, 7, 5. Βροβαρο, «Ε-
λάς, 70, 7, 5. Βερόβια, 70, 8, 6.
Μεγ. Έλλάς, 11, 8, 4. Τίωκος, 56, 6, 3.

ΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Όδοσσο, 48, 6, 3.
Έλλογία, Ηαυσοέης, 87, 4, 3.
ΜΕΤΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ετών 15 έτών)
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Διαβόλας της
Γενοτίας, 116, 12, 7.— (Ισοτιμοί:
Διάβ. Άεός, 115, 12, 7. Άσι-
δαις, 104, 11, 6. Πρόμαχος, ε. Έλενθ',
97, 10, 6. Βασιλ. Καίης, 105, 11, 6.
Γιοχίας, 108, 11, 6. Γογγή Φαροα,
110, 11, 7. Μ. Ν. Γιαννατάη, 108,
11, 7. Κιλ. Γόγγροκ, 108, 11, 7.
Λαοισια. Διοβόλας, 109, 11, 7. Λέων
ε Χίωον, 111, 12, 7. Έλλ. Άμυή,
115, 12, 7. Λάμπων Άσθη, 108, 11,
7. Λαφροσπειρω, Ησος, 105, 11, 7.
Μακρό. Προσώπ. 98, 10, 6. Παιδι
ε Μέλλ., 107, 11, 7. Θεού. Άπό-
λοι, 107, 11, 7. Έλλ. Μεγαλειον,
127, 13, 7. Ψαχόφ. Έλληνοπ., 94,
10, 7. Γιανθ. Γραφ. 106, 11, 7.
Φρουε. ε. Παροδ., 103, 11, 7. Έλλ.
Στίμα, 125, 13, 7. Κωνσ. Λάβα-
ρο, 98, 10, 6. Άνακλι. Σελήνη, 105,
11, 7. Έλλ. Δεβετιάν, 110, 11, 7.
Μίκο. Βιδυός, 122, 13, 7. Τρελλ.
Νόθος, 121, 13, 7. Βαροίης, 108, 11,
7. Χουσόφ. Έλπίδα, 115, 12, 7.
«Ηώς τού Μαγαθ, 117, 12, 7.
Άσθη ε. Νίχης, 133, 14, 7.
Νικητό. Δάφνη, 110, 11, 6. Άππ.
Νίχη, 97, 10, 7. Μέλλ. Δόκιμος, 96,
10, 7. Απαροούτα ε. Πην., 126, 13,
7. Τιουβαλοβρο, 130, 13, 7. Ηώς,
ε. Ραβιέ, 121, 13, 7. Άσθη, 124,
13, 7. Γαλαρή Σαυεσφ, 105, 11, 6.)
ΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μπουμπουλί-
να, 88, 9, 7. Μικρός Έσοκμας,
86, 9, 5.— (Ισοτιμοί: Άνθόια Έ-
λπίκοι, 90, 9, 7. Φαίδρον, 93, 10, 7.
Προηρόδες Δεμ., 90, 9, 7. Έθνο-
φύλας, 90, 9, 6. Κόση ε. Ιονίου,
93, 10, 6. Μάο. Ν. Κοιζά, 89, 9, 7.
Αθήνας Οδών., 80, 8, 7. Ψυχή ε.
Σαυρ., 93, 10, 7. Γρακ., 85, 9, 7.
Χουσό. Δέσας, 88, 9, 7. Κορούλι,
88, 9, 7. Έλεα. Νέος, 91, 10, 5. Μικ.
Πηγή, 82, 9, 6. Αδοκοσάμια ε. Βυ-
λανι., 88, 9, 6.)
(Έπεται το τέλο.) Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ
ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
(Οί συνωδατων ήν Λόσι με 10 λεπτά,
θα λαβη έκτός μέρας εις την Κόμη
αν. Έάν έλεη να δημοσιεύθη και εζ'
νομά του εις τους Άδωσεις, άρκεται εζ'
συνέλιση λεπτά 25 εις γραμματόσημον.)
α.) Παιδώντων
Έσοκλή από τού Νομικού της Νίχης

ΘΟΣ	ΔΗ	ΗΕ	ΘΟΣ
ΡΑ	Α	Ε	ΡΥ
ΡΙ	ΚΥΝ	ΣΤΕ	ΡΙ
ΚΑΝ	ΟΝ	ΛΙ	ΜΑΝ

Τέσσαρα βουνά της Έλλάδος...
β.) Γερόφ.
Έσοκλή από τού Ψωφιδέος
ΛΗ, π. ΑΑΑ μου!
γ.) Διά τούς Γαλλομαδέις
Έσοκλή από της Άμμοσουλίας
Ls-hus-cupria-fntls-bus-me
Δώσις τού 37ου φύλλου
α.) Ροίδη, Βελιας, Άννίος, Πα-
παδιαμάντης, Ενικότολος.— β.) Σαφδν
εζ' εζ' (α. γ.) Quand on parle du
loup, on en voit la queue.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Τότος φάχει ε ένα βιβλίον,
για να βρή ένα παντοφράγιον που
είνε βάλη. Άλλά δέν το βρίσκει.
Και ο άδελφός του τού λέγει:
— Τι κουτός που είσαι! Δέν κυ-
τώς στον πίνακα των Περιεχομέ-
νων, να ιδής σε ποιά σελίδα είνε;
Έσοκλή από της Βροβαρο. Έλλάδος
Τραυόδην: — Έμαθα πως, δέν
πες κείθα στο σχολείο.
Ψυχή της Σαυφός: — Τι να σου
καίω, καίμηνη, που ο δρόμος είνε
γαλασιμόνος; Έλπίσω όμως να τόν
διορθώσουν.
Έσοκλή από Άριστάχου τού Σαμίου
ΑΝΑΗΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»
Άθήνα, 38 όδός Εθνομίδου,
στην 23ην Αύγουστου 1918.
ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ετυπώθη-
σαν και εις όσους είχαν παραγγείλη, ε-
σταίλα κατά την νέαν έκτασίσην. Έπαι:
έσσαρα τετράδια, μία δραχμή. Δ' ελι-
γύτερον των τεσσάρων, τριάντα λεπτά
έκαστον.
Ένας φίλος μας έρωτά τον κ. Φαί-
δωνα δι' έπιστολή: τον, άν οι Άδω-
σεις που δημοσιεύονται εις την «Δια-
πλάση» είνε όλα από τας εκτάσεις; ή
ραίλας των Συλλογών. Η πρώτη τις
αυτή εζ' διαφέρει πολλός από άπαντα
180: «Οχι, δημοσιεύονται άπλώς όσοι
χρειάζονται εις κάθε φύλλον, ώστε να
προστέθη: μία συλλογή, άδιάφορον άν
είνε εκτάτας ή φρασαι ή άπλώς δημο-
σιεύεται. Διότι αν περιτομίζομεν εις
τας εκτάσεις άραίλας, πρώτον καθ θα
έδοσακλήθωμεν να κερπίσω μίαν πλήρη
συλλογήν, καθ' έβδωμάδα, (ός έκείνη,
έννοώ, που δημοσιεύοντο εις τα έκτασε-
λίθα) δεύτερον, διότι ή δημοσιεύσις θα
έπρεπε ναρχή μετ' την έκτασίσην όλων
των συλλογών τού Διαγωνισμού, το ό-
ποιον δέν είνε δυνατόν, άφ' ή δημοσιεύσις
εις άρχίσει πριν άκν λήξη ή προθεσμία
της έκπορλής συλλογών» και τρίτον,
διότι από πολλας συλλογας δέν θα μπο-
ρούσαί ίσοι να δημοσιεύωσι ούτε αϊαν
«Δωσιον, ένα ένα βέβαια, ούτε είνε δε-
κόμενα να δημοσιεύωσι μίαν ή δια από
κάθε Συλλογήν. (Έπινος όταν έχουμε θ
επίδω, διότι τώρα και αυτό, δυστυχώς,
είνε έδωκον.)
Συμφωνώ με την ιδέαν σου, Κυθόρα.
Πρέπει όμως να εζήρη, ότι εις την Ξε-
λάδα Συμμετέτας, της όποιας ο κύριος
σκοπός, είνε να καλλιεργη και να υπο-
δαίγη νεαρά φιλολογικά έλλάνια, κείθε
κάπου-κάπου και κείμιαν έβραστίν
χάρην των μεγαλήτερον Δημοσίου δη-
λαδή και κείμια κομμάτι βραστοικα ε-
μορφο, σαν αυτό, που σου έπεσε τσος,
χωρίς να με μέλη άν δέν είνε έντελειος γιά
παιδιά. Ένωσεται όμως, ότι προτιμώ
πάντα έκτατα που συνδύζουν και τα δύο:
και φιλολογικήν άραϊότητα, και παι-
δαγωγικήν σκοπιμότητα.
«Δωσις Έπιστολάς μου ίστέλειαν
αχ'ην την έδωκοντα οι έζήσ: Δοξασοίνα
Βισοσίνα, Τετθας, Κωπία, Κο-
νήτης, Τρελλή Άστογύνα, Κωνσ-
λεου-Δάβαρο, Ορεισοπόλις της Δο-
έης, Φωκική Σάντη.— Έστέλεισα τας
παραγγέλιας των και τός: εζ' αζ' αζ' δ-
λους διά τα καλά των ιδίω.

ΕΓΓΕΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐπιγράφεται ἢ ἀναγορεύεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δημοφιλῆτος δεξ. ἢ τῆς ἀναγραφῆς ἢ ἀναγορεύσεως ἰσχυροῦν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ ἁλφύριον εἰς ἀπόκρισιν, καὶ ὅσα ἀπὸ κ' εἰς κολύτταν.]

Νέα Ψευδώνυμα: Ἄδρα τὸν Ἑλληνισμόδ, ἁ. Δοξαομένη Ἑλληνοπόλι, ἁ. (:) Ἰδεώδες τὸν Ἑλλήνων, ἁ. (ΠΧ). Νικητῆς τὸν Μάορη, ἁ. (τίς;) Κατακτητῆς τὸν Αἰθῆρος, ἁ. (:)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ἰδιὰ 1 ἔως 2 τὸ πολὺ προτάσσας λεπτὰ 50. Ἀπὸ τὰς περιλήθων 10 λεπτὰ ἢ ἕξξις.]

Μ. Μ. ἐπιφθιμονὸν νάνταλλάξου: — τὸ Πειραιητικὸν μὲ **Ψυχ. τ. Σαυφ., Νικ. τ. Ἀθρ., Ὀνειροπ. τ. Δόξης, Τρισούγ., Ἰδ. Ἑλλάδα, Φωγὸ Χαμομηλί., Ἑλλήν. Σημαιοτ., Βορβόκιαν, Κόκκον.** — ἢ Χρυσόφωρον Ἑλλάδα μὲ **Κόκκ. Γατοῦλ., Ψεῦθ. Κουκλ., Κλέφτ. Βόλι, Τρελλοσορ., Μυριά, Μπουμπουκλίν., Κυκλαμιάν, Ζινέτταν.** — ἢ Τρελλῆ Ἀναγράφῃ μὲ **Ἰσρα. τ. Δευτ., Μυριά, Καβρίαν.** — τὸ Πατρινοῦ Δουλοῦδι μὲ **Λαοικ., Διαβολ., Καβρίαν, Ἀνατολίαν.** — ὁ Ἰούλιος Κάτσαο μὲ **Μακεδ. Πέδοκ. Πατρ. Δουλοῦδι.** — ὁ Υἱὸς τὸν Ἀργύρων μὲ **Γέδο. Δεσμ., Κλερτόα. τ. 21, Δοξαομ. Ἐθνο.** — ὁ Υἱὸς τῆς Διαπλάσεως μὲ **Ἀνδρ., τ. Ναπολ., Ἰσρα. Ναυτοπούλων, Σεπ. Ἀδρ., Τρελλοκούδ., Μπουμπουκλίν., Τρελλοσορ., Μονιακοπούλ.** — τὸ Φωγὸ Χαμομηλίαν μὲ **Νικ. τ. Ἀθρ. Τρωγ. τ. Δευτ., Ψεφ. Βαροκούλ.** — ὁ Ψωφιδεύ μὲ **Πατρ. Δουλοῦδι, Τρισούγ., Ναυτοπούδα, Πειρακ.**

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἰσον τῆς Διαπλάσεως (εἰς τὴ δὲν σοὺ ἀνήγησα;) **Χουρομυλλὸν Ἀδρος** (ἔχι, τὸ Φωγινοπόλιον εἶνε σωστόν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔλιξες;) **Ψωφιδέα** (ἄδεις σοὺ διὰ τὸν 16τὸν Διαγωνισμόν δὲν ἔλαβι;) **Ἀστέρα** τὸν **Βέγα** (ἔχι ἢ ἕξις εἶνε κένουον;) **Ναυτοπούδα** (ἰδιὸν σοὺ διὰ Χ. Α. ἔχι;) **Συνο. Χ. Δεῦδο.** (τὸν ἔλαβι;) **Ἀθητητικὸν Ἑλλήνα** (εἰς πληρωμὴν ἔχι τὰ ἐγκρινομένα καὶ κληρονομητὰ δημοσιεύοντα διὰρθεσ;) **Θεοβάνη** (καλῶς ἤλας στίς Ἀθήνας;) **Φοισμῆ.** **Μεγαλειόδοξον** (ἀγχιαιστώ δι' ὅσα γράφει;) **Βαροκούλ.** τὸν **Ἀμβρακικὸν** (δὲν ἔλαβι;) **Ναυτοῦ τῆς Ἀθῆνων** (ἔχι καλῶς;) **Ἰούλιον Κατσαο** (ἐγκρινοτῶ;) **Ναυτοπούδα τῆς Νίης** (ἔλαβι, ἐγκρινοτῶ, ἔστίλα.) **Μιρσίη** (ἔχι δώσαν;) **Ἀνοικητοπόρον** (βραβεία ἔστίλα;) **Σεπομένη Ἀδρόν, Σανθὴν Ἑλληνοπούλων, Φαιδοῦν** κτλ. κτλ.

Ἀνέκτιστον Χαράν, Βορβόκιαν, Ἑλλάδα, Μέλλοντα Ἐργονότην, Κ. Δ. Ἐνεῦθ. (ἔλαβι, ἐγκρινοτῶ.) **Ἀνεκτίτων Ἀστῶν, Αἰδέα, Ἐδσο. Βασιλ., Ναυτάνη τῆς Καστέλλας, Ὑπερφοῦαν** Ἑλληνοπούλων, **Μυριά, Ἰδεώδες τὸν Ἑλλήνων** (ἔστίλα.) **Ἐἰς ὅσα ἐπιστολὰς ἔλαβι μετὰ τὴν 27ην Ἀθροῦτου, ἠλαπηθήσω εἰς τὸ κροστέλι.**

ΟΙ ΑΛΛΕΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ Συνοδοῦνται παρακολούττας, καὶ δηλώνουν ἐμέσως τὴν νέαν τὸν διευθύνειν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνομεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τὸν φυλλοδίων τῶν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ἄρχῃ τὸν ἔδου 11τὸν Διαγωνισμὸν Ἀρσῶν Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου. Ἀἰδέας δεκταὶ μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἄλλα καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἔρῶσαν δὲν δὲ ἔχουν ἀκόρη δημοσιεύσῃ, ἔως καὶ τὸν προσηγορημένον φυλλοδίων.]

306. Ἀεθίρηνος
Προστατικῆς ἑνὸς ῥήματος;
Μ' ἕνα πλανήτη ἐνόδη
Καὶ μὴ πόλι; Βελγικῆ
Εὐδῆς ἐφανερῶδη.
Ἐστίλα ἀπὸ τῆς Ἀνερωτῆς Πατεῖδος

307. Μεγαρριματισμός
Ἐνὸς ἀπὸ τοῦ, Διδέκα.
Ἄλλοις τὸ κεφάλι
Καὶ Ἀθῆνας σφραγίδι;
Διὰσημο; προβίλα.
Ἐστίλα ἀπὸ Νίνας Ν. Κοτῆς

308. Γωνία
+ * * * * = Νῆσος, τὸν Αἰγαίου.
* + * * * = Ἠλόλις καὶ ἄρος.
* + * * * = Κόρτος εὐρωπαϊκόν.
* + * * * = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
+ * * * * = Ἐρπετόν.
Ἐστίλα ἀπὸ τὸν Φουστανελλῶ

309-313. Μαρινὸν Γράμμα
Τῆ ἀλλαγῆ ἑνὸς ῥήματος ἐπέστη-
τόν κατὰ ἕξων, εἰ' ἑνὸς ἄλλου, πάν-
τοτε τοῦ αὐτοῦ, ἢ σχηματισμῶν, ἄνευ
ἀναγραμματισμοῦ, ἀλλὰ τὸς ἕξεις:
Νέος, ἴσρα, βῆτος, πόνος, μόνος.
Ἐστίλα ἀπὸ τὸν Κόκκον τὸν Λαυρεῖον

314. Τριπλή Ἀνερωτῆς
Τὰ μὲν ἀρχαῖα τὸν κατὰ τὴν ἰσηροῦ-
των λέξων ἀποτελοῦν ἀνερωτῆρον τῆς
Ἑλλάδος, τὰ δευτέρω γράμματα Κρότος
τῆς Εὐρώπης, καὶ τὰ τρίτω Ἀρσείων.
1. Ἦως τὸ 21. 2. Μαῖρα. 3. Βασι-
λεὺς τῆς Ἰθάκῆς. 4. Ὀρος τῆς Ἑλλά-
δος. 5. Ἀρχαῖος βῆτος. 6. Ὄνομα γυναι-
καίων Ρωσικόν.
Ἐστίλα ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας

315. Γρίφος
τις τίς τίς ἄμμα τίς τίς
τις τὸς τίς ἢ Γῆ τίς τίς
τις τίς ἢ Μ τίς τίς
Ἐστίλα ἀπὸ τὸ Λαρισσαῖον Διαβολάν

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἰδιὰ 1 ἔως 10 τὸ πολὺ λέξεις με ἀπὸ
στοιχεῖα δρ. 3 (ὁ ἐλαττοῦς ἔρος.) Πέσαν
τὸν 10 λέξ. 20 λεπ. ἢ ἕξξις, με πῶρτα δὲ
στοιχεῖα λεπ. 20 καὶ με κεφαλαία λεπ. 40.
Ὁ κροστέλις ἀπὸ δρ. 1.]

Λαρισσαῖον Διαβολάν, ἐγκρινοτῶ ἐν-
καλλαγῆ Ν. Μυστικῶν; — Ἀνεκ-
τίσσω Μ. Μυστ. με Λαρισσαῖον.
Παυοντωμένους Ἰάτος

Κυανόλευκα Ἀδρα, Σημαιοτ
Κ τῆς Ἀνερωτῆς. Ἑλλάδα
τὸν **Μέλλοντος, Ὀνειροπόλου τῆς**
Ἀδῆς, Τρελλῆν Ἠεδοτη μερικῶς
ἐγκρινοτῶ.

ΤΡΕΛΛΗ ΑΤΣΙΓΓΑΝΑ
Ἰδεώδη **Προδοκῆ,** ἔστι νάνταλλάξου
ἔστι ἐπὶ καὶ τὸς ἔστι οἱ ἰση-
σωμε μετ' ἰσηροῦ τῆς **Ἐδσοῦ**
Φιλοδοξία.

ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ

ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ
Ἰπνοφῆτος Δημοφῆτος. 1918

Διαβολάν τῆς Γεωκοῦς, δὲν εἰ-
δωσῶ κανένα λόγῳ, ἀπὸ ἀνεκτι-
ρητῶ, ὡς προσηγορησῆς στο. Ἐβραῖ-
λοσῶ. **ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ**

ΔΙΑΒΟΛΙΑΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

[Ἰδὲν ἔλαβον ἔστίλα ἐν τῷ **Βασι-
λοῦ**. Τκοῦχο; Στρατιωτικῶν
Ἰσον τῆς Χαροῦς. Παιδείας
Κοριολῆτος. Προπαγῆδας: **Ἀσθη-
τῆς Ἀδῆς.** Ἐρωτητικῶν: **Νικητῆς**
τοῦ Μάορη. Συγκρινοῦς: **Κατα-
κτητῆς τὸν Αἰθῆρος.** Καλῶμα, Πό-
σοι; **Ματωμένο Διαπλάσιον.** Ἰ-
δουθῆ **Διαπλάσιον Τάστω.** Τρο-
πικῆ; **Ἑλληνικῆ Κροῦ.** Ἐστίλα
ἀπὸ μετὰ τῆ. **Τὸ Ὀνειρο τῆς Ἑλ-
λάδος** ἐνέτω Ὑποφῆτος τὸν Οἰκονο-
μικῶν. — Ἀπερηντικὸν Δημοφῆτος Μπα-
κούων, Βασιλέως; Ἐρωτητικῶν Ἀθῆνας.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἐν ἔχῃ δ' ἔχο, **Κροῦ** ἄλλῃ τῆ-
τάστω σοὺ ἔστίλα τὸν κροῦ.
ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ

Παυοντωμένους Ἰάτος, ἀνερωτῶ ἀπὸ
τῆσῶ; **Σου** γιὰ τῆ.
Ἀνερωτῶ **ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ**

ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΡΑ

Ἰπνοφῆτος Δημοφῆτος. 1918

ΔΑΦΝΟΣΤΕΦΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ

Ἰπνοφῆτος Δημοφῆτος. 1918

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἀπορροῦν τὰ περιττὰ τῆς **Συμμα-
χίας.** Ἐγκρινοτῶ με τὴν ἀνεκτι-
ρητῶν στρατιωτικῶν.
ΓΑΛΑΝΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιοδῶν (1879—1898)
ἀπὸ τοῦ ἐκδοθέντος 24 τόμοις
ἔστίλα ἀκόρη μόνον εἰς ἕξξις:
1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 10ος, 11ος,
14ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος,
22ος, 24ος. — Ἐκάστος τόμος δρ. 3,
ἀπὸ τῶν ἀποστέλλομενος
δρ. 3,30 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν
καὶ δρ. 3,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιοδῶν (1894—1917)
ἔστίλα ἀπὸ οἱ ἐκδοθέντες τόμοι,
24 ἐν ὄλη. — Ἐκάστος τόμος ἀδετο
δρ. 10 καὶ χροσόδετος δρ. 15. Τα-
χυδρομικῶς δὲ ἀποστέλλομενος:
Ἄπὸ τὸ Ἐσωτερικόν, ἀδετο δρ.
10,50, χροσόδετος δρ. 16,50. Ἄπὸ
τὸ Ἐξωτερικόν, ἀδετο δρ. 11,50,
χροσόδετος δρ. 18,50.

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΓΩΝ ΕΡΔΟΜΑΔ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
Ὅσον αἱ λύσεις, ἀδικαιῶς φυλλοδίων
ἐληφθησαν ἀπ. 28—29 Ἀθροῦτου.
Συνοδοῦνται με 25 λεπτὰ.

ΑΘΗΝΩΝ: Ν. Μ. Βαλέσης, Κύριε τὸν
Διευθύνει, Γ. Κ. Κουρῆς, Β. Ν. Σαυρο-
πούλου, Ἰσηροῦ Φρεῖτου, Μαρία Γ. Ἐ-
μῆς, Κ. Κροῦτος.
ΔΡΑΧΜΑΝΙΟΥ: Ν. Μ. Μπουκοῦ γούρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Κ. Γαλινοπούλου.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δ. Παπακόστων.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Τάσῃ Χ. Γιαννοῦ, Ἄνευ
Παυοῦ, Ν. Γ. Κατῆμαδος, Ἀσθη τὸν
Βέγα, Ἦως; Ἑλληνοπούλων, Ἄγγελος
Α. Ἀλεξάνδρου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅσον τὸν ἀνεκτιρῶ τὰ ὄνοματῶ, κα-
θὸς αἱ ὄλων τὸν ἀποστέλλομενος ὄνομα
λεπτοῦ μόνον με τὴν λύσιν τῶν, ἐκ-
δοῦν εἰς τὴν κληροῦδα καὶ ἐκλήροῦδη
ἔν τῷ Ἀθῆνας Νικόλ. Μ. Βαλέσης, ὁ ὄνομα
ἐνεργῶς διὰ τῶν μῆνας ἀπὸ 1 Ὀκτω-
βρίου.